Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Holger Drachmanns Urne

Citation: Rode, Helge: ”Holger Drachmanns Urne”, i Rode, Helge: *Ariel. En Digtsamling*, 1914, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-rode_04-shoot-workid60449.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Ariel. En Digtsamling

HOLGER DRACHMANNS URNE

Verden! Lad nu min Aske i Ro.
Den fandt sit Sted.
Vil Havet vriste den af din Klo
saa gaar jeg med.

Vil Bølgen søge min sidste Havn.
Lad den faa Lov.
Jeg kaldte paa den med Brodernavn
imens du sov.

Jeg sendte Bud med den vaade Vind,
som græd og lo.
Du husker ikke vort Brodersind.
Den svared jo.
110

Den gav mig Svar med sin dybe Røst,
at vi var to
som længtes ind mod hinandens Bryst.
Lad os i Ro.

Lad Havet vokse. Lad Vande gro
og bryde frem.
Lad Bølgen bygge den sidste Bro,
saa gaar jeg hjem.

Lad skylle, skumme den Nat, saa lang
ind til mit Bo.
Da kysses jeg af min egen Sang.
Lad mig i Ro.

Den Haand, som binder er haard og trang.
Den gør Fortræd,
for Livets skærende Skratteklang
er altid med.

Da Hav og Himmel gik ind paa Land
med Haardt mod Haardt.
De søgte mig i den hvide Sand.
I bar mig bort.
111

Men der var to, som I da bedrog.
— Jeg vil derhen.
Den vilde Bølge, som vredest slog
den var min Ven.

Den slog sin Lab imod Jordens Klo
og slog den lam.
Min vilde Broder, som var mig tro,
giv mig til ham.

Han kommer endnu en sidste Gang
og bygger Bro.
Jeg synger i Natten min Svanesang,
saa faar jeg Ro.